

Cái chết - mở đầu

Dòng đời thay đổi luôn phiên lòng người bao nỗi truân
Phận người nay có chi đâu một đời lam lũ nương
Làm người xin hãy thương nhau để đời vui bớt thương

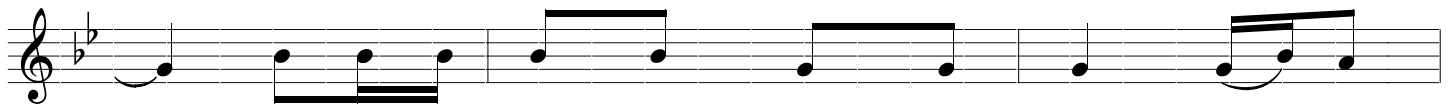
chuyên mong nanh một kiếp con người sinh ra đời hai bàn tay không
đâu bốn ba vì chén cơm đầy thân hao gầy bởi nhiều lo toan
đau mai sau được sống sum vầy ta vui mừng tay lại trao tay

Trở về nơi đã sinh ra là hạt bụi trong chốn bao
giật mình nghe gió đông sang thật vội vàng khi tiếng chuông
Hiểu rằng thân xác mong manh vậy mà đời ta mãi đĩa

la ta ra đi xa miền dương thế ngô ngàng chiều rơi
vang ta ra đi không lời trần trối thế trần vậy thoi
tranh ta quên đi ân tình Thiên Chúa để rồi khổ đau

Dẫu có tiếc nuối cũng chẳng được gì lúc ra

đi là lúc trở về một lòng trông cậy Chúa mà

tôi Chúa! Chúa chính là dòng suối yêu thương đưa thuyền đời

con về bến an bình